

Bir koyun olarak entelektüel

İnsanın kendi düşüncelerine önem vermesinin tabii sonucu, bunları dinleyecek birilerini araması. Aman aman beni dinleyin, hepinizi kurtaracağım.

Bu bir yandan da *dinlenen düşünceler* üretmeye yarıyor. Nabza göre şerbet. *Okurlarım benden ne ister?* Bunu sadece *kitap satıp zengin olma* manasında söylemiyorum, bu çok ucuz bir motivasyon olur. İtibar görmek, var ya, o itibar, insanların saygısı, sarfettiğin sözün itiraz görmeyeceğine duyduğun güven, ağzına bakan insanlar. Bunlar çok önemli motivasyon kaynakları.

Entelektüel dediğimiz kişi işte bu oyunu oynamayı öğrenen kişidir. İnsanların neye ihtiyacı oludğunu, o sıra nelerin gideceğini bilen kişi. Benim gibi gündemde neyin aktığını takip edip, iki twit atmaya bile gönüllü olmayanların işi değil entelektüellik. Gündem hakkında çarpıcı sözler söyleyeceksin, önemli sözler.

Koyunluk da o zaman başlayacak. Çünkü ihtiramla çalışan bir makine, bu ihtiramın azaldığı taraflarda fazla gezmez. Eğer Erdoğan (veya Abdülhamit) hakkında söylediğin sözler sana duyulan saygıyı azaltacaksa, müşterin azalacak, bir de çevreden düşman çıkaracaksın ve hatta *hain* olma tehlikesi varsa, susmayı öğrenirsin. Bir süre sonra düşünmemeyi de öğrenirsin. *Nasıl olur da Erdoğan'ın demokrat olduğunu söylersin?*

Koyunluk ithamı insanların birbirine çok kolay yaptığı ithamlardan. Ancak herkes bir sürünün koyunu. Sürünün hangi çayırdadır, hangi otu yediği bir ayrıntı. Soyut bir takım laflarla sürüsüne bağlı adamın, somut bir takım menfaatlerle bağlı olandan ne gibi fazlası var, bilmiyorum.